

in z jenu dekletum na Vuhred, na banhof, h
 ogn. Ko pride v Vuhred, še le zamerka, da
 dekleta ni, sta jo grede zgubila (?); kaj je za
 napraviti, nazaj, pa jo klicati! Eva, Eva, so kri-
 čali po lesu! Da se jednemu župniku zna tako
 spoditi, kateri je v vsaki reči previden, tisto pa
 zastopim. No, mladi gospod, pa mlada frava,
 kaj znaš pomagat. . . Eden „Sommerfrischer“.

St. Martin na Pohorju. Ljubi „Štajerc!“ Od
 vseh strani beremo poročila o pretečenih voli-
 tavah; sprejmi toraj tudi iz zelenega Pohorja in
 sicer od odstranjenega mirnega sv. Martina
 kratko poročilo iz časa volitve in politikujočega
 misijona. Mi živimo tukaj na mali zeleni višavi
 od nekaj v lepem miru; čudno in neverjetno
 se nam je dozdevalo časoma čuti in brati v
 delni se godeče politikujoče razmere, katerih
 tukaj nismo vajeni bili. Dozdevale so se nam
 deloma zmišljene, deloma lažnjive, prepričali pa
 smo se, da je večinoma vse gola resnica. Tekom
 časa zadnje volitve imeli smo tukaj več znanih
 in neznanih obiskov, sv. misjon, pastirski list,
 chorovnja itd. Slišali in poslušali smo reči, da
 so nas že ušesa srbelja in bolela, kajti pohorsko
 njo javno je le na ptičje petje, hrupuče žage
 in čiste šumeče potokčke. Obiskal nas je pri sv.
 Martinu v spremstvu gospodov neki neznan
 Pišek na binškošni podeljek. Po službi božji se
 nas je zbralo pred cerkvijo, slišali smo iz ust
 gospodov prijazne govore, zlate obljube. Gg.
 Pišek in neki Peter iz Slov. Bistrice obljubila
 sta, da bode Pohorje med drugim prepreženo z
 najlepšimi cestami, in kaj še več. Mislili smo
 si, kako pridejo ti gospodje ravno ob času vo-
 litve, ker jih pa drugače videti ni?! Končno
 smo na predlog Petra ploskali „živijo Pišek“,
 — saj ja nič ni koštalo, — gospodje so se po-
 slovnili in Pohorci so si mislili: z Bogom, saj
 nas ne vidimo več kot zopet ob času volitve.
 V poznejšem času prišel je v sv. Martin tudi
 od nekaj znani Kresnik, ali kakor mu Pohorci
 pravijo Ludvik; povabil nas je v gostilno g. Po-
 tlesnika ter nam tam razlagal svoje mnenje;
 razlagal nam je natančno zdajni politični žalostni
 položaj in trdil da ni upati pri teh nesrečnih
 narodnih hujskarijah na boljše čase, pač pa na
 hube, dokler se vsi kmetje brez ozira na po-
 litično mnenje in narodnost ne združijo zoper
 kmetske roparje in izsesalce. Slišali smo potem
 o cerkvi tudi pastirski list. Več kot za sveto
 vero brigal se je isti za volitve in sploh za po-
 litično. Med drugimi političnimi nazori prigovarjal
 ta pastirski list v celi vsebini, da ja naj
 volitvi volili pri volitvi samo le katoliškega
 kandidata za državnega poslanca, da namreč preti
 sveti veri pogin. Pogovarjali smo se in premiš-
 ljivali, kaj to nasilno branje neki pomeni. Pišek
 in Kresnik sta gotovo krščanska moža, in kak
 tretji nekrščanski pri nas ne kandidira; to pri-
 prigovarjanje je torej nepotrebno ter ima drugi
 pomen. Ali smatra morda krščanski list Pišeka,
 kateri je zboroval v sv. Martinu pri cerkvi in
 drugod, kakor je slišati v farovžih, katoliškega,
 in Kresnika zato ker je zboroval v pošteni Po-
 litičnikovi gostilni nekatoliškega? Ko bi bil pa-
 stirski list označil, da škodujejo sv. veri posa-
 menzi dnhovni kod nečistniki, krivoprisežniki,
 goljufi, itd., bolj bi jo bil zadel. Končno je še
 pritisnil pečat klerikalni politiki sv. misijon na

lice. Prišli so namreč trije g. kapucini iz Celja,
 da bi učili sv. vero. Pa kaj! o vboge prižnice
 in spovednice, tu kod tam nič ko politika in
 volitva; pa še več se je zlorabljala spovednica.
 Nekaj prilik iz spovednice: — Kapucin: Koga bo-
 dete volili? — Spovedenec: Še ne vem. — K.: Pa
 morate povedati! — Sp.: Še ne vem! — K.:
 Če ne volite Pišeka, ne dobite odveze itd. —
 Drugi slučaj: Kapucin: Koga bode volil vaš
 mož? — Žena: Ne vem! Kap.: Ja slišite go-
 vorjenje? — Žena: Ne čujem, se ne brigam. —
 Kap.: Prigovarjajte moža, silite ga, da bo Pišeka
 volil, drugače vam ne bo nikdar Marija pomaga-
 la! — Tretji slučaj: Kap.: Koga bode volite vo-
 lili? — Spovedenec: Ne vem! — Kap.: Pišeka
 morate! — Spovedenec: Ne bodem ga, mislim
 da ste prišli vero učiti, ne pa volitvo, itd. In
 kaj še vse, to presega ves verski čut! In pri
 tem še trdijo klerikalci, da vera peša; ne bi
 bilo čuda, če bi! Mi hribovci smo še malo po-
 kvarjeni, mi pravimo, da ne peša sv. Kristova
 vera, kaj še, pač pa veša od farizejev in njih
 delovanja pokvarjena vera! Prišel bi naj Kristus
 z bičem ter rekel: Poberite se vi hinavci, vi
 ste spreobrnili hišo božjo v jamo razbojnikov!
 Ko smo že očakali v tem letu toliko novine,
 smo si mislili, no tetos bodemo še imeli v sv.
 Martinu sv. birmo. Prejšnje čase je bilo to te-
 žavno, ker so se morali stari slabotni g. škofje
 zaradi slabe ceste s štirimi volmi v nevarnosti
 na Pohorje peljati. Zdaj pa imamo jako lepo
 deželno cesto, da se brez vse nevarnosti lahko
 najimenitnejša kočija pelje. Čakali pa smo zastoj,
 — saj so nam blagi knezoškof poslali pastirski
 list, na katerega kakor tudi na sv. misijon bo-
 demo morali čakati do časa nove volitve; oh
 kak nam bode dolgočasno; upamo pa, da se
 bode tedaj g. poslanec Pišek že pripeljal čez
 Fram, Kamenico in Voltino po ti zaobljubljeni
 cesti. Srčen pozdrav „Štajerc“ od Pohorcev.
Hrastnik. V nedeljo 16. t. m. so imeli
 otroci iz nemške šole konec šolskega leta s
 svojo veselico, katero so jim pripravili gospodje
 od rudnika in kemične tovarne. Bilo je vse
 prav lepo urejeno. Ali začelo se je pripravljati
 za slabo vreme; temu so se seveda naši zagri-
 ženi nasprotniki rogali in smejali. Eden teh pr-
 vaskih zagrižencev po imenu Anze Krajšek je
 celo rekel: da bi dež tako šel, da bi vse tiste
 proklete Nemece dole iz hriba. . . Je pač
 dobro, da oslovski glas ne gre v nebesa. Kakršni
 so stariši, taki so otroci. Toliko za danes. Ali
 mi vemo še več drugih ednakih hujskačev, ki
 jih bodemo prijeli, da bode javnost njih imena
 izvedela. Rudar.
Iz marnberškega okraja. Ljubi „Štajerc!“
 Sprejmi po dolgem času zopet en dopis od
 mene. V Ribnici na Pohorju zmagali so pri ob-
 činskih volitvah Nemci; ako ravno so prvaki vložili
 rekurz, a pomagalo jim ni nič, volitve so potrjene,
 kar jih dobro jezi. Pred tremi leti vpili so „Svoji
 k svojim“ a videli so, da jim to nič ne pomaga,
 zopet lepo molčijo, in so pozabili na vsa gesla
 in prvaške misli. Za spomin valja se jim še le
 na Lipežovem travniku neki kozel od Sokola,
 ki je tako sit da mu je trebuh počil. Ja tako
 je prvaki, le lepo molčite, drugače se zna pre-
 drugačiti še več.

ki drži kaj na zdravo ne-
 govanje kože, ki boče zlasti
 pege odstraniti ter mehko,
 nežno kožo in beli teint
 dobiti in obdržati, umiva
 se edino z

Dama

„Steckenpferd“ lilij-
 nim mlečnim milom
 (manka „Steckenpferd“ od
 Bergmann & Co. Tilschen a. E.
 Kos za 80 h se dobi v vseh
 apotekah, drožerijah in tr-
 govinah s parfumom itd.

391

Novice.

Sramoto delajo prvaški hujskači celemu slovenskemu ljudstvu. Saj jim niti nedolžna deca sveta ni. Ob zaključku šolskega leta na nemški šoli v Šiški napadle so prvaške babe s fantalini vboge otroke, so jih psovali, opljuvali in tudi s kamenji obmetavali. Orožniki so podivjano tolpo pregnali. To je posledica surove pisave prvaških listov. Pfui Teufel čez tako zverinsko počenjanje!

Plug cesarja Jožefa II. Prav ponižen je plug, ki ga je napravil nepozabljivi cesar Jožef II. slovitega. Razven noža je celi plug iz lesa. Sprendna kolesa so zvitja iz veje in neobklovana. Ta poblehni plug rabil je cesar Jožef II. dne 19. avgusta 1769. Zadeva je itak znana, vendar pa jo je dobro ponavljati; saj dokazuje vendar globoko spoštovanje do kmetskega stanu. Bilo je tako-le: Tisti dan delal je kmet Jožef Nowotny na svoji njivi, ko se je cesar Jožef II. mimo peljal. Cesar je skočil iz voza, stopil h kmetu in rekel: „Naj jaz enkrat poskusim“. Vzel je potem plugove držaje v roke in zapovedal kmetu, da naj konje požene. Mirno je korakal čez sveže grude in mrmral: „Dobro delo!“ Pravijo, da je njivo s plugom 17 krat prekorščil. Potem je dal kmetu plug nazaj in mu podelil pest tolarjev. Rekel je: „Gorko mi je pa pri temu delu postalo. Ali zdaj vem tudi, kako se izdeluje v potu obraza svoj kruh!“ Končno se je obrnil cesar k svojim spremljevalcem, pokazal na plug in rekel: „To je instrument miru in kulture, ki si bode bolj gotovo svet pridobil nego vsi meči in kanoni. In kmetski stan, ki vodi plug, je najzanesljivejši steber držav in vladarjev. Zato pa čast kmetu in plugu!“ — Moravski stanovi kupili so potem od kmeta Nowotny dotični plug in ga shranili v Brnu. Na cesti ob tisti njivi, na potu iz Brna v Olumec pa so pustili spomenik napraviti. Ko se je v času vojske ta spomenik uničilo, napravili so družega, ki so ga pa sovražniki zopet l. 1809 razbili. Tretji spomenik pa stoji še danes. L. 1873 pripeljali so plug na svetovno razstavo na Dunaj. V dotičnem paviljonu pa je nastal ogenj, ali k sreči so pogumni možje zgodovinski plug rešili.

Gospoda na deželi. Zdaj v vročih pasjih dneh prihaja zopet gospoda na deželo, da tam vročino lažje prenese. Pri temu ti „Sommerfrischerji“ dostikrat kmetom prav neprijetni postanejo. List „Münchener N. N.“ jim vsled tega sledečih 10 zapovedi priporoča: — Ako greš na deželo, nikar ne misli, da smeš svojo dobro vzgojo doma pustiti. — Prava prostost počitnic ni surovost in nevezanost na deželi ni brezobzirnost. — Ne pozabi, da ne slišijo polja, gozdovi in travniki tebi in da jih moraš tedaj vedno varovati. — Ne dovoli tvojim otrokom vse, češ da smejo na deželi divjati; kar je otrokom veselje, je dostikrat kmetu žalost. — Priuči tvojim otrokom spoštovanja do kmetskega dela; potem ne bodejo smatrali travnike za igrališča, ne bodejo žitna polja zaradi par rožic pobodili in nezrelo sadje iz dreves jemali. — Ostanj na cesti, kadar se izprehajaš. Zapri vedno „gatre“ za živino, kder napraviš kmetu drugače lahko veliko škodo. — Ne razbijaj po cesti steklenic, kajti črepine lahko človeka in žival hudo ranijo. Ne meči papir za zavijanje jedil po tleh, ker je to neokusno. — Ne zasmrnuj kmetskih šeg, ker so te posledica stare tradicije in kmetom svete. — V poletnem stanovanju ravnaj s pohištvom tako, kakor da bi bilo tvoje. — Ne zahtevaj, da bi ti kmet vse napel šenkal. Poletje je kratko in ljudje hočejo za svoj trud tudi kaj zaslužiti. Tudi na deželi velja geslo: Živeti in živeti pustiti!

Potres na Ogrskem.

Že v zadnji številki smo poročali o hudem potresu, ki je prizadel ogrske pokrajine. Zlasti hudo prizadeto je bilo mesto Kečkemet. To mesto je doživelo tudi lansko leto potres. Pri sedanjem ni ostala nobena hiša nepoškodovana. Dimniki so padli na ceste in v stanovanjih se je razbilo vso pohištvo. V mestu je zavladalo seveda velikansko razburjenje. Mestni rotovž, hupnišče in razne šole so bili porušeni. Piatistovski cerkev so morali podreti. Telegrafi in telefoni so seveda tudi pretrgani. Skode je le v tem mestu za več milijonov kron. Vse cerkve in javna poslopja so morali zapreti. Dve osebi sta bili ubiti, mnogo pa jih je ranjenih. Naša silka kaže glavni vzrok mesta Kečkemet z rotovžem, ki je zdaj hudo poškodovan.

Das durch Erdbeben zerstörte Rathaus in Kečkemet.